

A Bíróság (harmadik tanács) 2009. április 23-i ítélete (Verwaltungsgerichtshof — Ausztria előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Sandra Puffer kontra Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz

(C-460/07. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Hatodik HÉA-irányelv — A 17. cikk (2) és (6) bekezdése — Az előzetesen felszámított adó levonásának joga — Az adóalany vállalkozásának vagyona körébe vont épület építési költségei — A 6. cikk (2) bekezdése — Az épület egy részének magáncélú használata — Vagyoni előny az adóalanyak nem minősülő személyekhez képest — Egyenlő bánásmód — Az EK 87. cikk szerinti állami támogatás — Az adólevonási jog kizárása)

(2009/C 141/20)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Sandra Puffer

Alperes: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Verwaltungsgerichtshof — Az EK 87. cikknek és a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.) 17. cikke (6) bekezdésének értelmezése — A főként lakáscélú magánszükséglet céljára, ezt meghaladó részében pedig adóköteles bérlet céljára szolgáló épület építése után előzetesen felszámított hozzáadottérték-adó összegének levonása — Olyan nemzeti szabályozás, amely a magánhasználatot adómentes szolgáltatásként kezeli és amelynek az irányelv hatálybalépésekor alkalmazandó szövege kizárja az előzetesen felszámított adó levonásának jogát az adóalany magánszükségleteit szolgáló épületrészek vonatkozásában — A 77/388/EGK irányelv, és különösen 17. cikkének érvényessége, amennyiben lakóingatlan megszerzésekor más adóalanyokkal szemben, valamint más tagállamok állampolgáraival szemben adóelőnyt keletkeztet azon adóalanyok javára, akik az ingatlan, akár csak csekély mértékben is, szakmai céljára használják

Rendelkező rész

1) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 17. cikke (2) bekezdésének a) pontja és 6. cikke (2) bekezdésének a) pontja nem sérti az egyenlő bánásmód közös-

ségi jogi alapelvét, amennyiben e rendelkezések alapján a vegyes használatú ingatlan építési költségei után előzetesen felszámított hozzáadottérték-adó teljes és azonnali levonásának mechanizmusa és ezen ingatlan magáncélú használata után ezen adó utólagos, fokozatos kivetése által az adóalanyok vagyoni előnyhöz juthatnak az adóalanyok nem minősülő személyekhez és az ingatlanukat kizárólag lakáscélú magánszükséglet kielégítése céljára használó adóalanyokhoz képest.

2) Az EK 87. cikk (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes a 77/388 hatodik irányelv 17. cikke (2) bekezdésének a) pontját átültető nemzeti rendelkezés, amely előírja, hogy az előzetesen felszámított hozzáadottérték-adó levonásának joga csak az adóköteles tevékenységet végző adóalanyokat illeti meg, míg a kizárólag adómentes tevékenységet végző adóalanyokat nem, amennyiben e nemzeti rendelkezés alapján kizárólag az adóköteles tevékenységet végző adóalanyok részesülhetnek vagyoni előnyben.

3) A 77/388 hatodik irányelv 17. cikkének (6) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben előírt eltérés nem alkalmazható az olyan nemzeti rendelkezésre, amely az ezen irányelv hatálybalépésekor létező jogszabályt módosít, és a korábbi jogszabálytól eltérő megközelítést alkalmaz, valamint új eljárásokat vezet be. E tekintetben nem releváns, hogy a nemzeti jogalkotó a korábbi nemzeti jogszabály módosításakor a közösségi jog helyes vagy téves értelmezésére támaszkodott-e. Azon kérdés eldöntése, hogy valamely nemzeti rendelkezés ilyen módosítása a 77/388 hatodik irányelv 17. cikke (6) bekezdésének egy másik nemzeti rendelkezésre történő alkalmazhatóságát is befolyásolja-e, az említett nemzeti rendelkezések összefüggő vagy önálló jellegétől függ, amelyet a nemzeti bíróságnak kell megítélnie.

⁽¹⁾ HL C 315., 2007.12.22.

A Bíróság (első tanács) 2009. április 23-i ítélete (a Tribunale di Bergamo — Olaszország előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Luigi Scarpelli kontra NEOS Banca SpA

(C-509/07. sz. ügy) ⁽¹⁾

(87/102/EGK irányelv — Fogyasztóvédelem — Fogyasztói hitel — Az adásvételi szerződés be nem tartása)

(2009/C 141/21)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

a Tribunale di Bergamo — Olaszország

Az alapeljárás felei

Felperes: Luigi Scarpelli

Alperes: NEOS Banca SpA

Tárgy

A fogyasztói hitelre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló 1986. december 22-i 87/102/EGK tanácsi irányelv (HL L 42., 48. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet 1. kötet 326. o.) 11. cikke (2) bekezdésének értelmezése — Fogyasztói hitel — A fogyasztó azon joga, hogy keresetet nyújtson be a hitelezővel szemben, a hitel által finanszírozott áruva vonatkozó eladási szerződés nem teljesítése esetén.

Rendelkező rész

A fogyasztói hitelre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1986. december 22-i 87/102/EGK tanácsi irányelv 11. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló esetben a szállító és a hitelező közötti megállapodás fennállása, amelynek alapján a hitelt kizárólag e hitelező bocsátja ezen szállító ügyfeleinek rendelkezésére, nem szükséges feltétele annak, hogy ezen ügyfeleket a szállító nem teljesítése esetén megillessen a hitelezővel szembeni perindítási jog, amellyel élve követelhetik a hitelszerződés felbontását és a hitelezőnek fizetett összegek ebből következő visszatérítését.

(¹) HL C 37., 2008.2.9.

A Bíróság (harmadik tanács) 2009. április 2-i ítélete (a Korkein hallinto-oikeus (Finnország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — A által indított eljárás

(C-523/07. sz. ügy) (¹)

(Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés — Joghatóság, valamint a határozatok elismerése és végrehajtása a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban — 2201/2003/EK rendelet — Tárgyi hatály — Polgári ügy fogalma — Gyermek állami gondozásba vételére és családon kívüli elhelyezésére vonatkozó határozat — A gyermek szokásos tartózkodási helye — Védelmi intézkedések — Hatáskör)

(2009/C 141/22)

Az eljárás nyelve: finn

A kérdést előterjesztő bíróság

Korkein hallinto-oikeus

Az alapeljárás felei

Felperes: A

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Korkein hallinto-oikeus — A házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó

eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 338., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 243. o.) 1. cikke (2) bekezdése d) pontjának, 8. cikke (1) bekezdésének, 13. cikke (1) bekezdésének és 20. cikke (1) bekezdésének értelmezése — Határozat végrehajtása, amelyet egy gyermek azonnali állami gondozásba vételére és a saját családján kívül való elhelyezésre is vonatkozó egyetlen határozat formájában, a közjogba tartozó gyermekvédelem keretében hoztak — Azon gyermek helyzete, aki az egyik tagállamban rendelkezik állandó lakóhellyel, de egy másik tagállamban tartózkodik és ott vándorló életmódot folytat

Rendelkező rész

1) A házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet 1. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés értelmében vett „polgári ügyek” fogalma kiterjed egy gyermek azonnali állami gondozásba vételét és a saját családján kívül való elhelyezését elrendelő határozatra, ha ezt a határozatot a közjogba tartozó gyermekvédelem keretében hozták.

2) A „szokásos tartózkodási helynek” a 2201/2003 rendelet 8. cikke (1) bekezdése szerinti fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az együtt jár a gyermeknek a szociális és családi környezetbe való, bizonyos fokú beilleszkedésével. E célból figyelembe kell venni különösen a család adott tagállam területén való tartózkodásának időtartamát, szabályszerűségét, az e tagállam területén való tartózkodás, illetve az e tagállamba való költözés körülményeit és indokait, a gyermek állampolgárságát, az iskoláztatás helyét és körülményeit, a nyelvismeretet, valamint a gyermeknek az említett tagállamban kialakított családi és szociális kapcsolatait. A nemzeti bíróságnak a gyermek szokásos tartózkodási helyét az adott ügy konkrét tényállásában szereplő valamennyi körülmény alapján kell megállapítania.

3) A nemzeti bíróságok a 2201/2003 rendelet 20. cikke alapján az alábbi feltételek teljesülése esetén rendelkezhetnek el védelmi intézkedést, például állami gondozásba vételt:

— az adott intézkedés sürgős;

— az érintett tagállam területén található személyek vonatkozásában hozták meg, és

— ideiglenes jellegű.

Az említett intézkedés végrehajtását és az intézkedés kötelező jellegét a nemzeti jog határozza meg. Az ideiglenes intézkedés végrehajtását követően a nemzeti bíróság nem köteles áttenni az ügyet a másik tagállam joghatósággal rendelkező bíróságához. Amennyiben azonban a gyermek alapvető érdekeinek védelme megköveteli, az ideiglenes vagy védelmi intézkedést végrehajtó nemzeti bíróságnak közvetlenül vagy a 2201/2003 rendelet 53. cikke alapján kijelölt központi hatóság útján tájékoztatnia kell ezekről az intézkedésekről a másik tagállam joghatósággal rendelkező bíróságát.